

**Szerkesztőség:**

Rimaszombat, Pokorágyi-utca  
1-ső szám — Ide intézendő a  
lap szellemi részét érdeklő  
minden közlemény és levelezés

Értéktelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

**Az előfizetés díja:**

Egész évre . . . 8 korona.  
Fél évre . . . 4 korona.  
Negyedévre . . . 2 korona.

**Kiadó-hivatal:**

Rimaszombat, Pokorágyi-utca  
1. szám a. a. könyvnyomdában  
— Ide intézendők a kiadó hiva-  
talt illető előfizetés, hirdet-  
mény, nyiltér és egyéb felszó-  
lalások.

**A hirdetés díja:**

Egy háromsoros betűsor tér-  
fogata . . . 12 fillér.  
**Bélyegdíj** minden beiktatás  
után . . . 60 fillér.

**Nyiltér:**

Egy sor . . . 40 fillér.

# GÖMÖR-KISHONT

## VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

**MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.**

**Előfizetést elfogad** a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

### A közvagyonról.

Irtta: BODON JÓZSEF.

A „Gömör-Kishont“ folyó évi október 20-án megjelent számában a hírek között egy rövid közlemény látott napvilágot. El van mondva benne, hogy a képviselőtestületnek a vadászati jog hasznosítására vonatkozó határozatát én megfeleltem, de az elkésztett beadott felelkezés vissza lett utasítva.

Igy van. Ez azonban csak formai része a kérdésnek. S mivel a visszautasító végzés ellen is felelkezést adtam be, a belügyminiszterium lesz hivatva eldönteni, hogy első felelkezésemet elkészve nyújtottam-e be vagy nem? Ehez tehát nincs egy szavam se.

De a kérdés lényege más tekintet alá esik s erre nézve t. Szerkesztő ur engedelmével legyen szabad egy pár észrevételt tennem.

Minden esetre feltűnő, hogy a helyi lap egy közérdekű tárgynál csak a formai részt hozza nyilvánosságra, a lényegét, a tartalmat pedig mellőzi. Abból a kurta közleményből édes-keveset tudott meg a közönség s a mit megtudott, az nem nagyon érdekelheti. Mert hogy egy határozatot valaki megfeleltem, nagyon csekély érdeklődést kelthet bárkinél is.

Mit tartalmaz az a határozat? Mi adott okot és alkalmat annak meghozatalára? Helyesen eslekedett-e a képviselő-testület a közérdek szempontjából, mikor a határozatot hozta? Ezekben fekszik a dolog lényege s ezeket teljesen érintetlenül hagyja a közlemény.

Nem kutatom az okait; csak annyit jegyzek meg, hogy a sajtó hivatása a közérdekű kérdések körül csoportosul. És ha a helyi sajtó az ilyen kérdéseknél nem teljesíti a kötelességét hiven, részrehajlatlanul: megszűnt minden létjogosultsága.

A városi közvagyon hasznosítására, a városi jövedelmeinek fokozása — úgy hiszem — közérdekű kérdést képez, mert a kérdés szálai benyulnak az asztalnak fiókjában tartogatott adókönyvesekig. A város egyetlen polgárára nézve sem lehet közömbös, hogy a községi pótdadó 10% legyen-e vagy 100%? Ezt a mi kis fészünk nem Rotschildok lakják, hanem csekély kivétellel, mérsékelt vagyonu és szegény emberek, a kik értelmük vagy kezük munkájával keresik meg a pótdadóra valót.

A helyi sajtó tehát nem érheti be annak a megemlékezésével, hogy valaki felelkezéssel élt egy közérdekű tárgy ellen. Ezzel nem tett semmit. Meg kell vitatni a közérdekű tárgyat, irányt kell adni a közvéleménynek és oda kell hatni, hogy a közvagyon kezelői minden ok nélkül ne dobjanak ki az ablakon elérhető jövedelmet.

Ezt a kérdést tárgyalja a felelkezés. A közönség tájékoztatása végett közlöm azt egész terjedelmében. Így szól:

**Tekintetes városi Tanács!**

A Rimaszombat város tulajdonához tartozó területeken gyakorolható vadászati jogot a képviselő-testület közgyűlése 1898. évi aug. 26-án 1446. sz. a. hozott végzésével, a Rimaszombati Vadász-társulat kérelme folytán, a nyilvános árverés mellőzésével, az eddigi feltételek mellett szabad kézből határozta hasznosítására adni a nevezett társulatnak.

A társulat ellen felelkezéssel élek és tisztelettel kérem, hogy felelkezésemet az ügy irataival együtt a

Nagyméltósági m. kir. Belügyminiszter urhoz felterjeszteni máltóztassék.

Előre becsatom, hogy az 1886. XXII. t.-cz. 164-ik §-ának 5-ik bekezdése szerint minden határozat, mely a városi vagyon szabad kézből való bérbeadását rendeli el — *kifüggesztendő* s a kifüggesztéstől számított 8 nap alatt az ellen a közönség kebelébe tartozó bármely polgár a tanács útján felelkezést adhat be.

A képviselő-testület közgyűlésének 1446/898. sz. a. hozott határozata kifüggesztve nem lett s így az a város közönségével szemben jogerőre nem emelkedett.

Attérek felelkezésem indító okaira:

Az 1886. XXII. t.-cz. 120. §-a szerint a községi vagyon bérbeadása rendszerint *csak nyilvános árverés útján* eszközölhető s szabad kézből csak akkor adható hasznosításra, ha a nyilvános árverés *sikerre nem vezet*, vagy a közönség érdeke kivételesen a magán uton való *egyezkedést* javasolná.

A vadászati jog bérbeadásánál a városnak olyan kivételes érdeke nincsen, mely a nyilvános árverés mellőzését indokoltá tenné.

En legalább ilyen kivételes érdeket felfedezni nem tudok. Mert mit kíván a város érdeke? Legelső sorban azt kívánja, hogy a közvagyon menél nagyobb jövedelmet hozzon. Ezen cél azonban a szabad kézből való bérbeadás útján el nem érhető, mert ennél hiányzik a verseny, minéltozva még a lehetősége is ki van zárva annak, hogy a jövedelem fokoztassék.

Érdeke továbbá a városnak, hogy a vadászterületein a vadállomány fentartásáról és szaporodásáról gondoskodva legyen. De ez ép olyan érdeke a területek bérlőjének is, bárki legyen az. Mert olyan oktan bérlő nem létezik, a ki az első egy-két esztendőben kilője a vadállományt, hogy a bérlő hátralevő éveiben hiába fizesse a hasznosítást és nemes passziójának se élhessen.

Ugy hiszem, hogy ennél a kérdésnél egyéb érdekei a városnak nincsenek. A közgyűlési határozat az első érdeket, vagyis nagyobb jövedelem elérését egészen figyelmen kívül hagyja, mikor a társulat kérelmét egyszerűen teljesíti és területeit szabad kézből bérbe adja az eddig fizetett csekély hasznosítást.

De a határozat az idézett törvény helyes értelmezésének sem felel meg. A 120. § ugyanis „magánuton való *egyezkedést*“ mond. Ez pedig feltételezi, hogy az *egyezkedés* ne egy emberrel vagy egy társulattal, hanem többekkel kíséreltessék meg. Ha tehát a közgyűlés célközönségét vélte is a szabad kézből való bérbeadást, módot és alkalmat kellett volna nyújtani a város polgárainak, hogy esetleges bérlői ajánlataikat megtehessék. Kétségtelenül tétetett volna több ajánlat, tehát még azon az uton is jóval nagyobb jövedelem lett volna elérhető. En is tettem volna ajánlatot és azt megteszem most is, amár nem tartozik a felelkezés keretébe. A kis erdő és geryőért az eddig fizetett és a közgyűlési határozat szerint ezental is fizetendő évi 27 frt 50 kr. helyett felajánlok 40 frtot; Szabadka, Tamásfala, Kiszögöri stb.-ért az eddig fizetett és a közgyűlési határozat szerint ezental is fizetendő 33 frt helyett felajánlok évi 60 frt hasznosítást. De a viszonyokat ismerve, nemesak valószínűnek hanem bizonyosnak tartom, hogy nyilvános árverés esetén az általam felajánlott hasznosítási összegnél még magasabb hasznosítás lesz elérhető.

Nincs tehát semmi ok a nyilvános árverés mellőzésére, sőt ennek a mellőzése a városnak, határozott károsodását jelenti. A közgyűlési határozat szerint bérbe adott két területért hat évre esik összesen 363 frt. Az általam tett ajánlat szerint ugyanezen hat évre esik 600 frt. A különbség tehát a város kárára 237 frt. Némelyek ugyan abban a nézetben lehetnek, hogy mintán nem százezrekről van szó, néhány forinttal több vagy kevesebb, nem nyom a latban semmit. Így azonban csak magán ember gondolkozhatik, mikor a saját vagyona van érdekelve. Erkölesi testületnél az ilyen gondolkodás mód ki van zárva, mert itt közvagyon forog kérdésben és arról van szó, hogy az a közvagyon nagyobb jövedelmet hozzon-e vagy kisebbet.

Ezenkívül vannak tekintetek, melyeket egy erkölesi testület figyelmen kívül szintén nem hagyhat. Ilyen tekintet többek közt a város polgárainak jogegyenlősége. Ha egyenlően viseljük a közterheket, az osztó igazság egyszerű követelménye, hogy egyenlően részesüljünk a közvagyon által nyújtható előnyökben is. A vadászati jog mint községi vagyon a törvényrendeleténél fogva

kizárólag hasznosításra adás útján értékesíthető. Módot és alkalmat kell tehát nyújtani, a város mindazon polgárainak, kik a bérbeadásnál részt venni óhajtanak. Abban nincs jogsérelem senkire nézve, ha a vadászati jogot nyilvános árverésen a legtöbbet ígérő kapja meg, mert ez a dolog természetében fekszik, de az már határozott jogsérelem a város polgárára nézve, ha még attól is el vannak zárva, hogy ajánlatot tehessenek.

A közgyűlési határozat ezt az utat zárta el a város polgárai előtt.

Legyen szabad megjegyezni, hogy erkölesi testület a közvagyon kezelésénél gavallér nem lehet és protekciót nem gyakorolhat. Megteheti ezt minden más téren. Lehet protektor a közművelődés előmozdítása, az irodalom és képzőművészetek támogatása körül, csupán a közvagyon kezelése körül nem lehet. Ennél egyetlen tekintet az irányadó: a közvagyon gyarapítása és jövedelmeinek a lehetőség határai közt való fokozása.

Az előadottak alapján mély tisztelettel kérem a Nagyméltósági Belügyminiszter urat, máltóztassék az 1446/98. sz. a. hozott közgyűlési határozat megváltoztatásával elrendelni, hogy a város tulajdonához tartozó területeken gyakorolható vadászati jog nyilvános árverésen adassék hasznosításra. (Aláírás.)

\* \* \*

Szándékosan hagytam ki felelkezésemből egy körülményt, pedig nem csekély súlyjal bír a dolog elbírálásánál. Azért mellőztem, mert még az árnyékát is kerülni akartam a személyi vonatkozásoknak.

A nyilvánosság organuma, a sajtó más helyzetben van. Ennek nemcsak joga, de kötelessége rámutatni a személyi vonatkozásokra is, ha ezek a tárgytól el nem választhatók. A fennforgó esetben pedig a kettőt egymástól elválasztani nem lehet. Lássuk:

A rimaszombati vadásztársulat több tagja egyszermind városi képviselő is. És a társulatnak jelentékeny része tagja a megye törvényhatósági bizottságának is.

A vadász-társulat a maga számára hasznosításra adni kéri a vadászati jogot. A városi tanács javaslatot tesz; ez a képviselő-testület közgyűlése elé kerül. Értesülesem szerint a tárgyaláson jelen voltak a vadász-társulatnak azok a tagjai is, a kik városi képviselők (Ha nem jól volnék értesülve, becsánatot kérek akaratlan tévedésemért.) Természetesen szavaztak a saját társulatuk kérvénye mellett, mert a határozat egyhangulag hozatott.

A helyzet tehát ez: A városnál megszavazom a saját hasznosítási szerződésemet; a megyénél megszavazom a saját hasznosítási szerződésemet jóváhagyását. Mert a vagyoni felügyeletet a város felett a megye törvényhatósági bizottsága gyakorolja, minéltozva a hasznosítási szerződés jóváhagyás végett oda kerül.

Nem visszás, nem fonák állapot ez? Embereileg feltehető-e, hogy valaki elfogulatlan bírāja legyen a saját ügyének? És ha feltehető volna is, már csak a delikatéria szempontjából nem sugja-e valami érzékünk, hogy a saját ügyünk elbírálásában ne vegyünk részt?

Erre azt mondhatni, hogy a vadász-társulat mint erkölesi testület adta be a kérvényt. Ez az ellenvetés azonban nem életképes; mert a társulat nem elvont fogalom, hanem emberek egyesülete, melynek minden egyes tagja érdekelve van a kérvény sorsának eldöntésénél.

De van erre törvényünk is. Az 1886. XXII. tcz. 57-ik § a így szól:

„A ki a község közjavait hasznosítási vagy a községgel szerződési viszonyban vagy

### Gömörmegye legnagyobb cipőraktára.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy az őszi időnyre az összes újdonságok megérkeztek és folyton dúsz raktárt tartok u. m. **kalapok, női-, férfi- és gyermek-czipők, valódi angol kesztyűk, nyakkendők, illatszerek, francia batiszt, vászon és selyem-zsebkendők, esőernyő, vadász- és sport-czikkok, fehérneműk, gallér- és kényelők**, valamint valódi és sitem prof. Dr. Jäger-féle női-, férfi- és gyermek alsóruhák és harisnyákból. — A n. é. közönség szives pártfogását kérve kiváló tisztelettel **MANDEL I. LIPÓT**, női-, férfi- és gyermek-czipők és uri divat-áruház.

**A Marburgi cipő-gyárak egyedüli főraktára.**

perben áll, a község közjavaldalmaira vonatkozó vagy a szerződési viszonyból eredő *semminemű* ügyek tárgyalásában részt nem vehet.

„Általában mindenki csak olyan ügyek tárgyalásában vehet részt és szavazhat, melyek által közvetlenül érdekelve nincsen.”

Tehát még a törvény is tiltja, hogy a saját ügyünk tárgyalásában részt vegyünk. És a helyi sajtó a törvény mellett is elesuszik egy árva szó nélkül.

Egy pár év óta észlelhető ez a jelenség. Hasonló módon járt el a rimaszombati vadásztársulat az orlajtöréki határ hasznosbérbe vételénél is. Itt is keresztül vitte, hogy a nyilvános árverés mellőzésével, szabad kézből kapja meg a területet.

Nem vonja kétségbe senki a társulatnak azt a jogát, hogy a saját érdekeit tőle telhetőleg előmozdítani iparkodik. Tegye. Ezt eslekszi mindenki az élet zsbívásáram. De azt határozottan kétségbe merem vonni, hogy a községek vagyoni felügyeletére hivatott törvényhatóság helyesen eslekszik, mikor szemel huny az ilyesmik előtt; mert ez a szemhunyas a községek vagyoni érdekeinek rovására történik. Törvényeink nem azért állították a törvényhatóságokat a községek fölé, hogy a vadász-társulatok érdekeit legyezzék, hanem hogy valódi őrök legyenek a községek vagyoni érdekeinek.

Nézzük egy példából, hogy a törvényhatóság szemhunyasáa hová vezet. A vadász-társulat valamely községi területet *szabad kézből* évi 30 frtért hasznosbérbe vesz. Jót mer-e állani róla akár a társulat, akár a törvényhatóság, hogy *nyilvános árverésen* ennek a kétszeresét vagy még ennél is többet nem kapott volna-e a község? Ugyebár erről nem állhat jót senki. A miből az következik, hogy az a nyomorult kis község a hat évi bérletnél 180 forint, esetleg ennél is nagyobb kárt szenvedett. Ez pedig jelentékeny veszteség egy olyan kis község háztartásában, melynek évi költségvetése az ezer forintot sem éri el.

A zehérjei határ vadászati jogáért évi 28 frt hasznosbérbe fizetett a vadász-társulat. Az 1895 évi november havában megtartott nyilvános árverésen 80 forint lett a hasznosbér, vagyis 52 frttal több az eddig fizetett bérösszegeknél. Ez pedig a hat évi bérletnél 312 forint. Ennyivel növekedett a község jövedelme.

Több ilyen tényeket is hozhatnák fel annak az igazolására, hogy a közvagyon hasznosbérbe adásánál a nyilvános árverést mellőzni nem lehet és nem szabad: mert a községeknek közel fogható kárt okoznak vele.

Az én felebbezésem, melyben a nyilvános árverés mellett emeltem szót, rám nézve nem jelent semmiféle személyes előnyt, semmiféle kedvezményt. Mert minden árverés kimenetele bizonytalan, az eredményt előre nem tudhatja senki. Targyilagos érvekkel és számadásokkal igyekeztem kimutatni, hogy előnye ebből csak a városnak lehet. Másnak senkinek.

Városunk jelentékeny vagyonnal rendelkezik és ennek daczára nem bírta elkerülni a pótdót. Ez pedig előre láthatólag nem esölkenni, hanem emelkedni fog. Ilyen körülmények közt állíthatja-e komolyan bárki, hogy a közjövödelmek gyarapítására szükség nincsen? Van-e jogunk csak egy forint biztos jövödelmet is eltaszítani a közjavaktól? Hol, melyik törvényben gyökerezik ez a jognak? Pedig itt nem egy forintról, hanem százakról van szó. És ha a törvény nem ad ehhez jogot, hol vannak a meggyőző érvek, az elfogadható okok e eslekedetünk igazolására?

Hol vannak?

*Szerkesztői megjegyzések Bodon József úr fentebbi elmékedésére:*

Mindenek előtt megjegyzem, hivatalos elfoglaltságom mérve miatt szoros értelemben veendő hírlapírónak nem kívánom magamat tekinteni, s megvallom kisebb gondom is nagyobb volt annál, hogy a városi vadászterület szabadkézből bérbeadásáról, avagy hogy a Bodon József úr által ezen bérbeadásról elhatározó képviselő-testületi végzés ellen benyújtott felebbezés elutasításával foglalkozzam; valószínűnek, sőt bizonyosnak kell tehát jeleznem, hogy az első — különben is nagyon jelentéktelen — ügynek tárgyalásánál a hírlap rendes tudósítója jelen nem volt, s arról másként sem vett tudomást, — a második eset pedig tán éppen a felebbező kíváncsi egyéniségére való tekintettel vétetett föl a lap hasábjára.

Nagyon kevés megjegyzésem van a felebbezésre is; a maga ügyét mindenki úgy igyekszik védelmezni a mint tudja, s mert a hány fej, annyi a gondolkozás mód, nagyon természetesen mindenben egyértelműek alig lehetnek az emberek.

Azt hiszem, egy komoly ember sem kételkedik azon, hogy Rimaszombat r. t. városnak van oly intelligens és számolni tudó egyénekből álló képviselő-testülete, mely megtudja bírálni vajjon mi lenne a város valódi érdeke. A numerusok között igen nagy a különbség a szerint, a mint a netán kevesebb — biztos, — a viszonylag több pedig esetleg olyan lehet, mely csak a papíronon létezik, a pénztárnok kezébe azonban be nem folyik. Volt már ily esete a nemes városnak, nem is oly régen, még pedig ugyancsak a vadászterületek bérleténél, midőn a „Rimaszombati vadász-társaság” szabadította ki a további kelle-

metlenségéből: így tehát nagyon jól tudja, hogy ez jó bérlő, a kit tán a méltányosság szerint is meg kell becsülnie, — s ezekből önként következik, hogy ha a város, esetleg szabadkézből jutányosabban adta ki vadászterületét, nem annyira gavallérosoklotta a közjövödelme, mint inkább azt is nézte, hogy a kikötött bérösszeg aztán tényleg is befolyjon per nélkül a város kasszájába. (Nem elég vadászterületet bérleni, fizetni is kell azt, példa erre H. . . . ez községének esete).

A mi a személyes vonatkozásokat illeti, arra már sok mondani valója lenne igazmondó nyelvennek, de nem szeretek tulkajásokba menni; ezen kérdéseket is csak futólag érintem: Ott kezdődik a baj, hogy a „Rimavölgyi vadász-társaság” a „posztó közepéből” egy garasot akart vásárolni oly darabot, mely a „Rimaszombati vadász-társaság” „egy pengőt” ért, akkor, a midőn azt kívánta pár év előtt, hogy a várostól bérelt erdősegekből a kis erdőt, továbbá akár a szabadkai akár a tamásfalai erdőterületet, a vidékek közül pedig a zehérjeit, esetleg pokorágyit avagy az alsó-szalknokit adja át az akkori bérleti összegért. Igazán naiv kívánság volt, — nem kívánt mást, mint azt, hogy egy 30 tagú társaság a létezésnek feltételét képező alapoklól mondjon le, s lemondjon akkor, midőn a szabadkai és tamásfalai erdőket 600 frtot meghaladó áldozatok árán telepíté be fáczánokkal. Ugyanakkor propositiót tett arra, hogy jövöben a községi vadászterületek bérbeadásánál egymással szemben ne versenyezzünk. Temészetes, hogy az első kérést nem teljesíthette, a második előterjesztést pedig, mint hozzá méltatlan ajánlatot elutasítá a „rimaszombati vadász-társaság”. Ezeket tudva, hol van tehát Bodon úrnál azon önzetlen áldozatkészség, a mit a most között felebbezésben csillogtat a városi erdőterület bérleti összegére tett ajánlatával? Avagy nem tűnik-e szemünk elé a farkas és a bárány meséje: a rimavölgyi vadász-társaság” képtelen előterjesztését a „rimaszombati vadász-társaság” el nem fogadván, most előbbi utóbbira tör, s mégis a támadó mondja a patak alsó folyásánál vizet szűréselőre, hogy felzavarta vizét! De hát ez ajánlat, mely a felebbezésben a vadászterület bérletére vonatkozik — szerény nézetem szerint — a város által, ha igazságos akar lenni, még akkor sem fogadható el a Bodon József úr ajánlata, ha az kellő időben adatik be; nem pedig azért, mert tudja azt a város, hogy jelenlegi bérlője mintegy 5—6 év előtt kezdette meg a fáczántelepítést, s tudja azt, hogy abba eddig 900—1000 frtot fektetett. No már most minden tisztán gondolkodó féltől kérdem, ha vajjon nem szégyene lenne-e Rimaszombat városának, hogy midőn a bérlő társaság ily befektetést tett, s annak *évezetében ugyszólván része sem volt*, — most, midőn annak örömet s hasznát látná, egyszerűen nehány frt különbségért kidobja? Avagy kérdem, hogy jogosult-e ilyes törekvése — a hangzatos „egyenlő jogok” gyakorlásának titulusa mellett — a rimavölgyi vadász-társulatnak; a bérlő társaság értékessé tesz egy kihalt területet, s midőn be van népesítve, ráeszi kezét az egyenlő jogok élvezetét kívánó, bár arra nem áldozott semmit. Hát kérem, én azt hiszem, hogy ettől már csak egy lépésre van a vagyon felosztásának kérdése!! Jó volna hg Eszterházyval osztozkodni, de akkor Styevák is a zsákok tartanak, utóbbiak pedig többen vannak, mint Eszterházyak.

Hivatkozik Bodon József úr conerét esetre, az árverés előnyeit illetőleg, a zehérjei területnél, mely ezelőtt 28 frtért béreltetett míg most 80 frtot fizetnek érte. Tudjuk mi ezt mind ketten! Ez is amaz előbb említett átirat visszautasításának kifolyása. Bodon József úr vadász-társulával ezt a területet bírní ohajtották éppen úgy, mint a rimaszombati vadász-társaság, ez hogy megtartsa magának, *képtelen árként* 79 frtot ajánlott, míg Bodon urék 80 frtot ígértek s rajtuk maradt, úgy gondolom azonban, hogy ha most szépen kérnék tőlük, 50 frtért is átadnák, csak kellene; de nem kell.

Felhozza Bodon József úr az orlajtöréki esetet, hogy azt a rimaszombati vadász-társaság magán kézből 50 frtért bérlé, igaz, de az is igaz, hogy a multban annak ára, úgy emlékszem 24 frt volt, s azt ezen árért most is hajlandóak lettek volna kiadni, ha éppen a másik társaság tagjai — ugyancsak magánkézből hasonlólag 50 frtot nem ígérnek érte, — míg így azt mondta a góbé, hogy: „azok a másik urak nekünk mindent csak pénzért tesznek, de az urak ingyen, s így a két egyforma ajánlat közül inkább ide adjuk” (Saját kijelentése a bírónak). De azt már óvakodik megemlíteni, hogy az alsó-szalknokai területet ugyancsak Bodon József úr szorította ellenünk s 49 frtot kell fizetnünk az eddigi 24 frt bérleti ár helyett, — s hogy a rimaszombati vadász-társaság az „élvezeti szívességeként” vizonzásul — bár az árverésen ott volt — türté, hogy önök a hasonki-terjedésű felső-szalknokai területet potom 11 frtért bérelték ki. Bizony uram nem egy mértékkel mérünk, hanem a esalodottak nem önök!

Végzőnek hagytam a cikk azon részét, melyen gyanusitással foglalkozik. Kelletlen fogok annak tárgyalásához, mert a közöttünk létező elvi differenciák mellett is, inója iránt tisztelettel viseltetem; de hát meg kell lenni. Vádolja a társulat azon tagjait, kik szerencsések a városi képviselő-testület tagjai is lenni, azzal, hogy a vadászterület bérleti ügyeinek tárgyalásánál jelen voltak s rázavartak a „maguk” ajánlataira! Bizonyára tudja azt a cikkíró, hogy minden kérvény a tanács javaslatával terjesztetik elő; ugy volt az ezen esetben is, felolvastatván a tanács pártoló ajánlata, mint hogy a polgármester felhívása daczára a javaslat ellen senki fel nem szállt, a felett formális discussio sem indult meg, minél fogva a polgármester kijelenté, hogy a képviselő-testület a tanács javaslatát egyhangulag hozott határozat erejével ruhazza föl. Ez a száraz tényállás, melyhez hozzá kell adnom azt, hogy azon képviselő-testületi ülésen több tárgy is vétetett föl, s így a gyűlésre köteleesszzerűleg is felkellett menni a testület tagjainak s ott lehettek a vadász-társaság kötelékében álló tagok mindaddig, míg a vadászati ügyben a vita meg nem indult; s mert ilyen, elnöki provokálás daczára sem indítattott, — ott lehetett fesztelenül. A képviselő-testületnek a vadász-társaság kötelékében álló tagjai a következők: Samarjay János, Marton János, Nagy Ferencz, id. Badiny Gyula és az én esekélyi személyiségem. Ugyan kérem, hogy gondolhatja Bodon József úr, hogy mi öten egy oly tekintélyes számú testületet elhatározása megváltoztatására csupán személyes jelenlétünk által befolyásolhattuk volna, oly hatalmasoknak tart bennünket? — sajnos magunkra — nem

vagyunk, avagy oly nyomorultnak hiszi a képviselő-testületet? hála Istennek e képviselő-testület ez arczulesapást nem érdemli, mert annak tagjai, meggyőződésem szerint, független s a maga lábán jár. Nem egyéb tehát Bodon József urnak azon állítása, hogy a vadász-társaság tagjai a képviselő-testületben megszavazták magoknak a vadász-társulat bérbeadását: ügyvédi rabulistikánál — magyarul „ügyvédi fogásnak” hívják azt, mely előismerem, hogy a félművel elmék félrevezetésére nagyon alkalmas, de a komoly embereknek csak visszatetszést szül. Oly okoskodás ez, melyet Bodon József úr személyéhez méltatlannak tartok.

Még tovább megy Bodon József úr széles nagy bátorságában, s e szerény vadász-társulatot a „király esináló Warwick” haralmában tünteti fel, midőn már jó előre úgy találja elő a helyzetet a vadász-társulatra nézve, hogy: „a városlnál megszavazom a saját haszonbéri szerződésemet, a megyénél megszavazom a saját haszonbéri szerződésemet jóváhagyását.” — No hát mindent lehet írni a világon, lévén a papíros türelmes, de egy oly erkölcsi testületet, mint a vármegyei közönsége ugy gyanusítani, hogy 356 tagja akként tanzol, a mint 20 ember fityűl, az mégis sok; — s honnan tudja ezt a cikkíró, hogy felebbezése elutasítva leend? — s ily gyanusitást, mint a törvényhatóság bizottság hivatalos tagja, egyszerűen visszautasítok. A rimaszombati vadász-társaság-tisztelességes művelt embernek ösmeri el kétségtelenül Bodon József urat, engedje meg azonban Bodon József úr is, hogy e társulatnak megyebizottsági és városi képviselő-testületi tagjai is azok legyenek, kik nem szorultak arra, hogy törvényes álláspontokat avagy „delicetiariát” másoktól — ez esetben Bodon József urtól, — tanuljanak.

Lukács Géza, szerkesztő.

## Hirek és vegyesek.

### Megyebizottsági tagok választása.

Vármegyénkben folyó hó 10-én ment végbe a megüresedett megyebizottsági tagsági helyek választás utján való betöltése. Városunkban a választás iránt nem valami nagy érdeklődés mutatkozott s beválasztottak újból a régi bizottsági tagok: *Dr. Szabó Károly, Barna Imre és K. Szabó József.* — *Nyustán:* Fay László és Kolbenhayer Józsefet. — *Balogon:* Császarkóczy Károlyt, Valkay Lászlót és Csabay Pált választották. — A többi helyeken megválasztottak: Az oszgyáni választókerületben Kemény Lajos és id. Bolha György; — a putnoki választókerületben Kálniczky Endre; — a pelsőci választókerületben Lőrincz András és Frídrik Barna; — a sőregi választókerületben Furdura István és Nagy István; — a bánrévei választókerületben Tarnai János és Osváth Dániel; — a eseteneki választókerületben Szontagh Andor és Czékus István; — a nagyrocezi választókerületben dr. Hozaczy Ferencz és Prekopa Károly; — a kokovai választókerületben Knöpfler Károly és Bobok Tivadar; — a eserenesnyai választókerületben Molnár Lajos és Hüvössy Lajos ev lelkész. — a jolsvai választókerületben Czibur Imre, Basillidesz Gusztáv, Baltazar Antal és Nógrády Lajos; — a bátkai választókerületben Bornemisza Elemér és Varga Antal; — a rimaszécsi választókerületben Fries Ferencz és Vattay László; — a polonkai választókerületben dr. Kalebrenner Hugó és Okolicsányi Lajos; — a murányi választókerületben Zorkóczy József, Pauks László és Píklér Károly; — a k. h. váralyiai választókerületben Ruszinko Mihály és Major Géza; — a Earkácsi választókerületben Fölföldy Ottmár és Forgon Lajos; — a hantvai választókerületben Madarász József és Seres József; — a sajo-gömöri vál. kerületben Galovics Dániel; — a szkárosi kerületben Bráz András és Vlaho János; — A ragályi kerületben Pálffy Géza, Horkai István és Almássy Illés; — A feledi kerületben Túróczi Miklós, Botnyik János és Nagy János; — Az alsó-sajói kerületben Klekner László és Mihálik Miklós; — Az ochtainai kerületben Urban János és Honéczy Pál; — A roznayói kerületben Dr. Podraczky István és Szontagh József; — A pohorellai kerületben Hering Sámuel, Zapoteczky Endre és Gólniczky Gyula; — A dobsinai körben Szontagh Márton, Benedicti Kálmán és Dr. Kellner Viktor; — A giczei kerületben Márkus Dénes; — Az alsó-hangonyi kerületben Dr. Szeless Ödön és Mester Károly; — A esoltói kerületben Jánosdeák István és Czékus Zoltán; — A ráhói kerületben Berezy Elek és Áronfi Ernő; — A zádorfalvai kerületben Lenkei László, Dusza József és Szeghő Béla; — A kövi kerületben Bradotka Károly és Müller Sándor; — A ratkói kerületben Zahar Sámuel és Hrk István; — A dernői kerületben Binder Jenő és Gledura Géza; — A péterfalvai kerületben Pelle Ferencz és Z. Lőrincz István.

**Szemle.** *Fadlallah el Hedad* Mihály, a most előléptetett ezredes, debreczeni ménlelepi parancsnok f. hó 11-én este városunkba érkezett s másnap megtekintette a ménlelep hivatalos ügymenetét s szemlét tartott a legénység felett.

**Kinevezés.** *Harmaczy* Loránt, városunk szülötte, lapunk jeles tollu munkatársát a király fogalmazó gyakornokká nevezte ki a belügyminiszteriumhoz.

**Halálozás.** *Buch* János miskolczi helyettes üzletvezető, volt losonezi forgalmi főnök, kit városunkban is széles körben ismernek, f. hó 14-ikén Miskolczon 49 éves korában elhunyt. Temetése folyó hó 16-ikán nagy részvét mellett ment végbe, s megjelent azon a helybeli állomásfőnök *Schulhof* Pál is. A derek tisztviselő korai halála vasuti körökben mély részvétet keltett.

**Vadászat.** A rimamurány-sajógotarjani vasmű-nyerő-társaság tiszoloz-klenóczi vadászterületein f. hó 16—18-án az igazgatóság vadászatot rendez, melyen városunkból is több megbívtott vendég vesz részt.

**Esküvő.** *Neumann* Armin helybeli kereskedő f. hó 15-én vette feleségül *Sonnenschein* Hermint, a nagytözde tulajdonosa: Sonnenschein Miksa leányát. A fiatal párra Singer Leo adta az egyházi áldást.

**A losoncziak** e napokban külföldről jáltak a kereskedelmi miniszternél, hogy a kormánytól támogatást kérjenek egy üveg- és agyagipar gyár Losonecon való felállításához. A miniszter — mint értesülünk — meg is ígérte a küldöttségnek, hogy teljes jóindulattal fog érdeklődni az ügy iránt. — Ugy halljuk, hogy az itt létesítendő agyaggyár ügyében is tett az eszme megpendítője: Dr. Cziner hasonló irányu lépéseket, melyek a kormány figyelmének a mozgalomra irányítását előzzák.

**Uj sodrony-pálya Gömörben.** A tiszlezi vasgyár igazgatósága elhatározta, hogy a gyárat a vas hegygyel sodrony-pályával köti össze. Az utvonall kimérése végett egy főmérnök már napok óta Tiszleczon tartózkodik. Hol már munkálataival annyira előhaladt, hogy az utvonalat kiezövekelte. A pályások és gépezetek felállítását tavasszal kezdik meg. Ez előjel arra, hogy a tiszlezi vasgyár is valószínűleg ki fog bővülni.

**A kiknek nem kell a magyar beszéd.** Legutóbbi magyar istentisztelet alkalmával történt Ispánmezőn, hogy Giarec János, Bartó Mihály, Vlachó János és fia, midőn a szószéki szent beszéd következett, túntóleg távoztak a templomból. Sőt még az ajtóból is erősen integtek a közönségnek, hogy távozzék, csak hogy a többi hazafiás érzelmi, ajtatos emberek erre semmi hajlandóságot sem mutattak. Nem kell sem Turóc-Szent-Mártonba, sem Horvátországba mennünk ily specialitások felkeresésére, teremnek azok nálunk is. Különben most — mint halljuk — a botrányhősöknek a hatósággal gyúlik meg a bajuk.

**Uj gyár megyénkben.** Dab Albert kokovai nagybirtokos — mint értesülünk — a brüsszeli belga bankkal szerződést kötött egy Kokován létesítendő tükör- és belgaüveggyár ügyében. Az új gyárat negyemillió frank alapítókéval részvénytársaság fogja emelni.

**Szüreti mulatság.** A rimaszombati róm. kath. olvasó-egylet 1898. november hó 20-án (vasárnap) saját helyiségeiben tánczezel egybekötött *szüreti mulatságot* rendez. — Belépti díj: személyenként 40 kr. — Kezdeté esti 8 órakor.

**(Beküldetett) Még egyszer a hivatal.**

Az én titkos jóakaróim száma ugy látszik egyre szaporodik. A mult heten még csak a városnál mutatkoztak, most már jelentkeznek a megyénél is. — *Korény Gyula* barátom említette előttem, hogy egy uri ember kérdezte tőle: igaz-e, hogy Bodon József a megyéhez óhajtana jönni? Megnevezte az állást is. Valami aljegyzőség. — Az én régi jó pajtásom azt válaszolta rá: „*Ugyan ne fokozzátok le.*” — Köszönöm a választ és a berne fekvő helyvis ítélet. — Nem kiesínylek semmiféle munkakört, mert nem a hivatal teszi az embert, hanem annak a becsülettel betöltése. Egy szorgalmas, tiszta jellemű írót többre becsülek, mint egy *Panamában* utazó minisztert. Pedig az egyik a lajtorja legalsó, a másik a legfelső fokán áll. De abból már még sem kérek, hogy a *fiamnak* való hivatalra engem emlegessenek. (Notabene, fiam ninesen, csak példának okáért hoztam fel.) — Tiszteletben tartom és magasra becsülöm a hivatalnokai pályát, de nekem ez a pálya még gondolatomban sem fordult meg soha. Pedig ifjúságom szebb napjaiban az alkalom előmbé jött. A fővárosban laktam s tollammal kerestem a kenyeremet. Koronként egy-két dolgozatot napvilágot látott a jogi folyóiratokban is. Az akkori igazságügyminiszteri államtitkár (ma is él) maga nyújtotta az alkalmat a pályaszerésre. Tisztelettel megköszöntem. Jogi életünknek egy másik kitérője, a megboldogult állami főügyész szintén erre ösztökélt. Ha ezeket a nem kerestél és nem kért alkalmakat akkor eltoltam magamtól, bizonyosan nem azért tettem, hogy egy negyed század mulva szürke fejjel irrogassam az árvaszéki jegyzőkönyveket. (*Gyuri* bátyám mellett még csak megjárta a szürke fej, de a *Szakall* Vizeze barna fürtjei mellett jól testene). — Hajlamaim s talán némi készségem az írói toll felé vonzottak. Dolgoztam szorgalmasan, belső gyönyörűséggel: élettem ezáltal tűzve ki azt a munkásságot, a mely után leltem szomjuhozott. — Egy ádáz betegség derékon törte minden vágyamat, minden törekvésemet. Választanom kellett a fővárosi élet és a phisikai megsemmisülés, a vidék és a phisikai élet megtartása között. Az utóbbit választottam, mert ezt parancsolta az a kötelek, mely nekem nagyon értékes. (Ez adatok egy részét tisztelt jóakaróim megtalálhatják a *Lexikonban* is.) — Elő kellett vennem az ügyvédi diplomámat, mely eddig az íróasztalom fiókjában hevert. Összetört reményeim közt jól esett ez a darabka papíros, mert kettőt biztosított számomra: a függetlenséget és a kenyeret. Az elsőt nagyon becsülöm, a másikkra szükségem van mindenkinek. — Nem kértem és nem kérek senkitől semmit. Élek a magam emberségéből. Vágyam sohasem volt és ma sincs semmiféle hivatalra. Ilyen vágyat soha senki előtt ki nem fejeztem. A kik hozzám közelebb állanak, tegyenek tanubizonyoságot arról is, hogy a mások magámdolgaival szoktam-e foglalkozni? Nem eszelekszem. Van tárgy a beszélgetésre elég. És ha a gyöngédebb nemnél elitéljük a pletykát, százszorta rútabb az a férfiak közt. — Ha én elélelhetek tisztelt jóakaróim nélkül: éljenek el ők is én nélkülem. Ninesen szükségünk egymásra.\*)

**Próbabál.** *Dobránszky* János táncztanító folyó hó 19-én a „Három Rózsa” dísztermében növendékeivel nyilvános táncvizsgát és táncmulatságot rendez, melyen oktatása sikerét akarja az érdeklődő 'szülőknek s a közönségnek bemutatni. — Belépti-díj: személyenként 2 korona. — Jegyek előre válthatók Lévai Izsó úr könyvkereskedésében és este a pénztárnál. — A vizsga sorozata ez: 7 órakor kezdődik a vizsga megnyitása. (Polonaise) II. rész. A legújabb magyar táncz A „Palotás esárdás”. A III részben a körmagyar, pas de quatre, palotás, kreuz-polka, és „Arkadia” is be lesz mutatva.

**Próbabál Osgyánban.** Pavella János Osgyánban folyó hó 26-án Lusztig József nagytermében próbabált rendez, mely a növendékek vizsgája is lesz egyuttal. Belépti-díj 20 kr.

**Fényes bizonyítványt** állított ki *dr. Schenk* Lipót bécsi es. k. egyetemi tanár a *Continental-Bodega* borairól azt írván, hogy a borok üdülőknek rendkívül jó szolgálatokat tesznek, és hogy nagyrészt a borok hatásának köszöni sikereit. *Dr. Bardeleben* berlini orvos elismerő hangon méltatja a *Continental-Bodega* borait, azt mondván, hogy minden dicséret felesleges, mert utólrhetetlen jóságunk minden dicséretnek felette áll. — Ugyancsak osztatlan elismerésben részesítik a *Continental-Bodegát* *Ziemsten dr.* egyetemi tanár és a müncheni ált. kórház igazgatója egy nagyobb megrendelés kíséretében. *Nolte dr.* titkos egészségügyi tanácsos és udvari orvos Berlinben, *Thülemann dr.* Hamburgban és *Angerer dr.* egyetemi tanár Münchenben, kik e borokat, mind kiváló egészségfentartó- és gyógyító erejüeknek mondják. Vonatkozással a *The Continental-Bodega Company* bo-

raira, szíveskedjék a mai számunkban közzétett hirdetést figyelemmel kíséreni.

**Öngyilkossági kísérlet** Tornallyán *Bartha* József 17 éves lakatos tanonc, mert a hely, hová munkába állott, nem tetszett neki, f. hó 15-ikén revolverrel öngyilkossági szándékból homloklo lötte magát. A súlyosan sérült fiút beszéllítették a kózkórházba.

**Allatgyógyászat vármegyénkben.** A „Földművelési Értesítő” t. hó 13-iki számának közlése szerint Gömör-Kisbontvármegyében: *Takonykór és bőrféreg*: Osgyán. *Ígyadó száj- és kövömfájás*: Berzete, Rudna. *Sértésesség*: Abafala, Alsó Sajó, Betlér, Csoma, Czako, Dobsina, Dusa, Felső-Bátka, Fekete-Patak, Felső-Sajó, Haesava, Hárskut, Körös, Köveces, Méhi, Nadabula, Nagy-Veszverés, Nyustya, Olatpatak, Radnót, Rédova, Rimaszécs, Rozsnyó, Runya, Sajó-Gömör, Síd, Velkenye és Zeherjén van.

**A „Magyar Hirlap” karácsonyi ajándéka.** Évek óta kelt már allandó érdeklődést, hogy mivel kedveskedik a „Magyar Hirlap” az ő előfizető közönségének. Amióta a „Magyar Hirlap” fennáll, évről-évre olyan ajándékkal lepi meg olvasóit, a melyet bátran lehet irodalmi eseménynek nevezni. Gyönyörűen illusztrált Albumok voltak eddigéle a „Magyar Hirlap” karácsonyi meglepetése, s ezeket az Albumokat a legnevesebb írók s a leghíresebb illusztrátorok vállalva igyekeztek olyan színvonalra emelni, hogy a legfinyasabb ízlés is gyönyörűségét találja bennük. Az idén a „Magyar Hirlap” karácsonyi albuma felül fogja mulni az eddigieket. Nemcsak tartalma lesz kiválóan érdekes, hanem az illusztrációk új szépségekkel fogják gazdagítani. Ezenkívül olyan hasznos része is lesz az Albumnak, hogy mindenkire nézve praktikus becsüvé válik egyszersmind. Arról nem is szólva, hogy az idén naptári rész lesz hozzá csatolva. Ezt a pompás irodalmi művet az idén úgy, mint rendszeren, ingyen, minden legkisebb díj nélkül kapják meg a „Magyar Hirlap” előfizetői. Azok, a kik nem előfizetők, nem juthatnak majd hozzá másképp, csak szalott bolti árért. A bolti ár jótormán annyi lesz, mint a „Magyar Hirlap” előfizetési díja. Előfizetések negyedévre 3 frt 50 kr., egy hónapra 1 frt 20 kr., a „Magyar Hirlap” kiadóhivatala Budapest, V., Honvéd-utca 4. sz. alá, legezél-szerűben postautalványon küldhetők.

**Az „Ország Világ” könyve.** Magyarország legszebb és legtartalmasabb hetilapját az „Ország-Világ”-ot ismeri és szereti a magyar olvasóközönség és így csak sablonos dicséret volna újra, meg újra elmondani, hogy mennyi szórakoztató, kedves dolgot közöl hétről-hétre ez a szép újság. Most mi itt csak arról a szép ajándékról akarunk beszélni, a mit az „Ország Világ” karácsonyra olvasóinak ad. Hatalmas, díszes kiállítású vaskos kötet lesz az, telve versekkel és novellákkal, a miket Magyarország legelőkelőbb írói ennek az irodalmi almanachnak szántak. *Abrányi Emil*, *Abonyi Árpád*, *Szomaházy István*, *Sas Ede*, *dr. Falk Zsigmond*, *Makai Emil*, *Vértesy Gyula*, *Földi Márton*, *Várady Antal*, *Buday László*, *Kéry Gyula* és mindazok, a kik hétről-hétre dolgozataikkal felkeresik ezt az „Ország-Világ”-ot, mint munkásságuk legszebb termékeivel szerepelnek az almanachban. Egyet még nem soroltunk fel az Almanach tartalmát, lesz benne még egy sereg zeneszám is, hogy az unalmas téli esték felbuzdításáról így is gondoskodjék. Ezt a pompás kötetet, melynek bolti ára 2 forint lesz, a „Ország-Világ” minden előfizetője ingyen kapja, így tehát megkapja az is, ki most negyedévre 2 forinttal — mily csekély összeg — erre a népszerű újságra előfizet. Az „Ország-Világ” kiadóhivatala Budapest, Hold-utca 7. sz. alatt van, a hol mutatványszámokkal szívesen szolgálnak.

**Nyugtázás** Az „Erzsébet királyné” országos alapa folytatólag adoktazt még a „Fehér-Kereszt” egyesület elnökségének gyűjtő ivére a következők: nagyrőzei takarékpénztár 20 frt, *Mihalik Dezsőné* 5 frt, *Biél Gyuláné* 3 frt, *Dedinszky Gyuláné* 1 frt, *Samarjay Jánosné* 2 frt, *Szentmiklóssy Istvánné* 1 frt, *Eperjessy Józsefné* 50 kr., *Szomolnok Mihály* 50 kr. Fogadják a kegyes adokozók ez uton is nyilvánuló szíves köszönetünket. — Rimaszombat, 1898. november hó 15-én.

Az elnökség.

## Nyilvános nyugtázás.

A *gömörvármegyei fehér-kereszt egyesület* célzaira adoktazt: (Folytatás)

*Marikovszky Gézáné* ivén: Özv. dr. Szabó Samuné 1 frt, Szabó Elemér 1 frt, dr. Molnár 1 frt, Kozmay 1 frt, Akner 1 frt, Nagy 1 frt, Léner 2 frt, Szőke 1 frt, Döngelstádt 1 frt, Négyessy 1 frt, Boros István 1 frt, Ujházyné 1 frt, Madács 1 frt, Fekete 1 frt, Radványi István 1 frt, Jankovics 1 frt, Marikovszky Gézáné 1 gyermek paplan-tollu, 1 kabátka és 2 frt. Pénzösszeg 19 frt.

*Dr. Löcherer Tamás* ivén: Dr. Löcherer Tamásné 5 frt, Löcherer Géza 100 frt, ifj. Löcherer Tamás 80 frt, özv. Löcherer Tamásné 10 frt, Dr. Löcherer Tamás 5 frt. Pénzösszeg 200 frt.

*Botta Sándor* ivén: Csernáy Ödön 10 kr., Botta Ferenc 10 kr., Bernáth Gábor 10 kr., báró Kemény Géza 5 frt, Botta Sándor 1 frt. Pénzösszeg 6 frt 30 kr.

*Zontágh Zoltán* 3 frt.

*Csaszókóczy Károly* ivén: Csaszókóczy Károlyné 2 frt, Kolbenheyer Emma 1 frt, Grumich Adolfné 1 frt. Pénzösszeg 4 frt.

*Özv. dr. Marikovszky Istvánné* ivén: Marikovszky Emma 4 darab párna-huzat, 2 tollpárna, Csider Antalné tollu. Dr. Marikovszky Istvánné egy lepedő és 1 frt. Feketéne Otte Hedvig 1 frt. Özv. Kriston Lászlóné 1 frt. Özv. Kriston Györgyné 1 frt. Geese Teréz 1 frt. Pénzösszeg 5 frt.

*Kubinyi Bertalanné* ivén: Kubinyi Bertalanné egy divány és 2 frt. Kubinyi Imréné 2 frt. Kubinyi Imre 5 frt. Stefánik János 1 frt. Sztojkovics Emilné 2 frt. Lukácsy Miklósné 2 frt. György Frigyesné 1 frt. Ungár Samuné 1 frt. Soós Irén 1 frt, Gáspár 1 frt. Veres Péter 50 kr. id. Szabó László 2 frt. Mórász Emma 1 frt. Kubinyi Jolán 1 frt. Okoliesányi Etel 1 frt. Kubinyi Sándorné 1 frt. Szabó Károlyné 1 frt. Schmidt Etel 50 kr. Somogyiné 1 frt. Czibur Pál 1 frt. Hoffmann Imre 50 kr. Összeg 28 frt 50 kr.

*Marton Jánosné* ivén: Losonezyné 2 frt, Hámos Zoltánné 2 frt, Ragályi Gyuláné 2 frt, Szakall Pista 2 frt, Marton Jánosné 2 frt. Pénzösszeg 10 frt.

*Máriássy Lászlóné* ivén: Farkas Ábrahámné 2 frt. Máriássy Lászlóné 2 frt. Pénzösszeg 4 frt.

*Knöpfler Károlyné* ivén: Knöpfler Károlyné 5 frt.

*Fekete Nándorné* ivén: Fekete Nándorné 5 frt.

*Szücs Géza* ivén: Ujantavölgyi gyárvezetőség üveg-nemű. Szücs Géza 1 frt. Knöpfler Antal 10 kr. Veisz Izidor 10 kr. Valder Arthur 10 kr. Bolvári Ambrus 10 kr. Kralik R. 30 kr. — Pénzösszeg 1 frt 70 kr.

*Podhadszky Endre* ivén: Podhadszky András 1 frt. Barger G 1 frt. — Pénzösszeg 2 frt.

*Benkár Pálné* ivén: Török Isvánné 1 frt. Benkár Pálné 1 frt. Liskay Jánosné 50 kr. Smidt Hedvig 1 frt. Dr. Zeiler Károlyné 1 frt. Lukovics Istvánné 1 frt. Szomor Károlyné 50 kr. Breuer Mihályné 1 frt. Terray Istvánné 1 frt. Birstingel Aurélné 1 frt. Rösch Frigyesné 1 frt. — Pénzösszeg 10 frt.

*Hámos Lászlóné* ivén: Hámos Lászlóné gyermek-fehérneműk és 12 frt. — Pénzösszeg 12 frt.

*Ruszkay Gyuláné* ivén: Ruszkay Gyuláné 2 posztókabát és 2 frt. Zolyomi Jánosné 1 frt. Pongrácz Ernő 2 frt. özv. Pálkovács Miklósné 1 frt. Presbíter Bódi Istvánné 1 frt. Presbíter Molnár Józsefné 1 frt. ivó kanál, 1 kávétőző masina. Török Balintné 1 frt. Huszti Istvánné 4 törülköző. Erdélyi Andrásné 2 kendő, Turóczy Jánosné 1 kendő. id. Turóczy Miklós Presbíter 1 frt. Turóczy Istvánné 1 kendő. Bódi János presbíter 50 kr. Samu István kúrator 50 kr. Éva István presbíter 20 kr. Szipár István presbíter 30 kr. Özv. György Dánielné 50 kr. Keszler Borbála 50 kr. Lenkei István 1 frt. Özv. Samu Mihályné 1 törülköző. Kós Mihályné 1 kendő. Samu Mihály presbíter 50 kr. Pálkovács Pál presbíter 30 kr. N. N. 20 kr. Cséri Julia 2 kendő. Samu Istvánné 1 kendő. — Pénzösszeg 13 frt 50 kr.

*Kishonthy Ákosné* ivén: Kishonthy Ákosné 1 frt. *Máriássy Gyula* ivén: Máriássy Gyula 1 frt. Molitóriss Zoltán 1 frt. — Pénzösszeg 2 frt.

*Kuna Aurélné* ivén: Kuna Aurélné 3 frt.

*Samarjay Jánosné* ivén: Samarjay Jánosné 10 frt és az ágyakba szükséges szalmát. Bánhidy Istvánné 5 frt. Id. Sütthő Istvánné 2 frt. Ifj. Széplaky Lajosné 1 frt. Pénzösszeg 18 frt.

*Dráskóczy Lászlóné* ivén: Zeifert Antal 1 frt. Dráskóczy László 1 frt. Dráskóczy Viktor 1 frt. Fáy Viktor 1 frt. En 1 frt. Ó 50 kr. Fornét 1 frt. Török Gyula 5 frt. Prihradyné 1 frt. Endre Miklós 2 frt. Dráskóczy Lászlóné 3 frt. Pénzösszeg 17 frt 50 kr.

*Rónay Gyula* ivén: Rábely Miklós 1 frt. Rimaszombati ált. ipartestület 5 frt. Rónay Gyula 1 frt 50 kr. Koluth Lajos 50 kr. Id. Szabó József 1 frt. Rimaszombati ált. temetkezési testület 5 frt. Polgári olvasóköri temetkezési egylet 5 frt. Pénzösszeg 19 frt.

Felelős szerkesztő: LUKÁCS GÉZA.

## Magán-hirdetések.

### Hirdetmény.

A **gömörmegyei nép- és iparbank** a 2206, 5007, 4973, 4862, 4237, 4200, 4081, 4781, 4046, 3076, 4697, 4378, 4730, 4493, 5871, 5830, 5086, 5515, 5177, 5558, 5955, 5574, 5500, 5596, 5916, 5621, 6042, 6030, 4189, 5572, 5873, 5965, 5888, 5904, 6013, 6058, 6026, 6029, 6047, 6066, 6067, 6070, 6083, 6100 és 6119. számok alatt elzalogosított és nem rendezett kézi zálogtárgyakat, u. m. arany, ezüst pénzeket, és ékszereket, ezüst evő- és díszeszközöket, különféle értékpapírokat és betéti könyveket az **1898. évi november hó 30-ának** délutáni 2 (kettő) óráján saját helyiségeiben elárverezteteti.

Rimaszombat, 1898. október 27-én.

2-3

Az igazgatóság.

### Hirdetmény.

424 sz. — Alulirt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék 1898. évi 4089. számú végzése következtében **Dr Krausz Gyula** által képviselt **Törley József és társa** javára **Dallman Ferencz** ellen 310 frt s jár. erejéig 1898. évi augusztus hó 27-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le és felül foglalt és 679 frtra becsült szobabeli bútorok, étkező berendezések, fegyver, pezsgőből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbíró V. 244/1898. sz. végzése folytán 310 frt tőkekövetelés, ennek 1898. évi aug. hó 9-ik napjától járó 6 %-os kamatai és eddig összesen 40 frt 04 krban bíróság már megállapított költségek erejéig **Csizben alperesnél** leendő eszközésére **1898. évi november hó 28-ik** napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107 és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni. — A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kitűggesztését követő naptól számítottatik. Kelt Rimaszécsben, 1898. évi november hó 8-án.

Kovács Géza, kir. bír. végrehajtó.

## Hölgy-ruhákat

remek kivitelben és kiváló ízléssel, párisi és „Wiener Chic” divatképek szerint a legjutányosabb árért készít vidékre is:

**BIRÓNÉ-BALÁZS IRMA**

Rimaszombat, Szentpéteri-utca 9.

**Özv. Erdélyi Jánosné**

fodrász üzletébe

— Rimaszombatban —

a mult heten megérkezett az ujjon szerződöttetett üzletvezető, a ki a legdivatosabb női hajfésülést is érti, házakhoz kívánatra ellátogat.

Ez az új üzletvezető fogtechnikus is, és a foghuzást, blombirozást, egy egyes fogak, mint egész fogsorok készítését ügyesen érti.

Kéri a nagyérdemű közönség kegyes pártfogását.

Teljes tisztelettel

özv. Erdélyi Jánosné.

**Hirdetmény.**

443. sz. — Alulírt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti V. ker. kir. járásbíró 1898. évi sp. 392. számú végzése fövetkeztében **Dr. Gál Jenő** által képviselt **Weisz Izsák** javára **Dallman Ferencz** ellen 170 frt s jár. erejéig 1898. évi szept. hó 9-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján felállfoglalt 323 trtra becsült butornemű, vendéglői berendezések, edények, pezsgőkől álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszéesi kir. járásbíró 283. 1898. számú végzése folytán 170 frt — kr. tökekövetelés, ennek 1897. évi szeptember hó 20 ik napjától járó 5% kamatai, eddig összesen 39 frt — krban bíróság már megállapított költségek erejéig Csizben alperesnél leendő eszközölésére **1898. november hó 28-ik** napjának délelőti 10 órája határidőül kütüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Rimaszées, 1898. évi november hó 9.

**Kovács Géza**, kir. bír. végrehajtó

*Kérje*  
 The Continental  
 a Bodega Company.  
 oitághirű spanyol és portugál borait  
 Sherry  
 Portbor  
 Malaga  
 Madeira  
 Tarragona stb.  
 Kaphatók az összes finomabb fűszer és csemege kereskedésekben, valamint poharanként az előkelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.  
 Saját fiók: Budapest  
 csakis: *W. Kossuth-Lajos és Ujvilág utca sarkán, a Gentry Casinóval szemben.*

**Hirdetmény.**

654. sz. — Alírott bírósági végrehajtó közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék 1898. évi 4984. számú végzése fövetkeztében **Süteő István** ügyvéd esődtömeggondnok által képviselt **vb. Kuchta D. J.** esődtömégéhez tartozó a esődlettár 1—41 tételei alatt összeirt s 327 frt 73 krban feltüntetett könyvkövetelések nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszombati kir. bíróság 1898. évi V. 388/2 számú végzése folytán Rimaszombatban a kir. járásbíró 1898. évi hivatalos helyiségében leendő eszközölésére az **1898. évi november hó 23-ik** napjának délutáni 3 órája határidőül kütüzetik s ahhoz a venni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy az érintett követelés a legtöbbet ígérőnek a kített értéken alól is el fog adatni.

Világosan megjegyeztetik, hogy a követelés fenállósága s behajthatóságáért a esődválasztmány felelősséget nem vállal.

Rimaszombat, 1898. évi november hó 14-én.

**Gasko János**, kir. bír. vghajtó.

**Amerikai zsebórák.**  
 Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb, mint a legdrágábbaké  
**Ara darabonkint 3 forint.**  
 Jótállás mellett, míg a készlet tart. Hozzá ezüstös óralánc 60 krajczár.  
**Önberetváló készülék.**  
 Fox valódi sodingeni gyártmány, sok kiállításon kintüetve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Börtetegségtől megment. Tartós és pénzmeztakarító.  
**Darabja 3 forint.**  
 A penge \*\*\* esillagos aczéból és a többi részei alpacéból vannak.  
 Egy külön penge hozzá 1 frint 5—26  
 Megrendelhető:  
**POLLÁK SÁNDOR főbizományosnál**  
 Budapest, V., Kálmán-utca 17.  
 Gyűjtőknek 5 darab után egy ingyen küldetik.

Kitüntetve R-Szombaton 1872. Bécsben 1873.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy a jelen saisonban

**férfi-, női- és gyermek lábbeli raktárunkat**

**budapesti és bécsi árakkal** egészen a mai kívánalmaknak megfelelően felszereltük. — Uj gyarákkal való megismerkedésünk által azon kellemes helyzetbe jutottunk, hogy nagyrebecsült vevőinknek **jd. tartós és izléses árakkal** és az eddigimel

**sokkal jutányosabb árakon**

szolgálhatunk: még gedig a következőképen:

**Férfi czipők:**

- 1 pár erős sima czipő kettős szegezett talppal . . . 2.40
- 1 pár erős vikszbőrből készült czipő kettős szegezett talppal . . . 2.80
- 1 pár erős borjubőr borított czipő kaplival, szegezett talppal . . . 2.80
- 1 pár ugyanolyan, finomabb kiállítású karlsbádi . . . 3.40
- 1 pár finom vikszos borított szegezett talppal . . . 4.—
- 1 pár erős posztó-czipő, bőrrel borítva . . . 4.—

**Női czipők:**

- 1 pár erős borjubőr czipő szegezett talppal . . . 2.50-től feljebb
- 1 pár finom zergebőr czipő kaplival, varrott vagy szegezett talppal . . . 3.40
- 1 pár finom kesztyűbőr, selyem ezüggel . . . 4.50
- 1 pár posztó-czipő, nyusztal körül . . . 1.40
- 1 pár posztó-hazi czipő . . . 1.—
- 1 pár posztó-czipő, ezügos, szeg. talppal . . . 2.90
- 1 pár posztó-czipő, bőrrel borítva . . . 2.—

Ezenfelül mindenféle kiállítású gyermek- és leány-czipők nagy választékban a legjutányosabb árakban kaphatók.

Mérték szerinti megrendelések saját műhelyünkben a mai kívánalmaknak teljesen megfelelően készítettnek fekete és szines bőrből.

**Vadászok figyelmébe!** Teljesen vízhatlan vadász-csizmák és czipők, továbbá angol szabású női és férfi lovagló-csizmák, valamint korcsolya- és kerékpár-czipők a legnagyobb választékban kaphatók.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve

mély tisztelettel

**Kovács Zsigmond örökösei**

RIMASZOMBAT, Fötér (sajat házában).

**A Dr. Hőgyes-féle szab. Asbest talp-bélés elárusító helye.**

**Bérleti hirdetmény**

**Ratkó** város tulajdonát képező, a városban lévő és a prózsai malom, valamint a „Hosztinecz” és a városháza alatt lévő **vendégfogadók és korcsmahelyiségek** folyó évi november hó 28-án d. e. 9 órakor, a városházán 1899. év január 1-től egymásután következő három évre nyilvános árverésen fognak bérbe adatni. Az árverési feltételek ugyanott a hivatalos órák alatt bármikor megtekintethetők.

Ratkó, 1898. november hó 9.

**Havran Dániel**, városi főbíró.

**Pályázati hirdetmény.**

Szab. Rimaszombat r. t. városánál elhalálozás folytán megüresedett **árvaszéki előadói állásra**, — melylyel 800 frt készpénzfizetés, a képesítéshez nem kötött iparosok és kereskedők nyilvántartása és azzal összekötött összes teendők végzéseért személyes pótlékként 100 forint van megállapítva, — pályázat nyittatik.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtkák, hogy ez iránti, az 1883. évi I t.-czikben előirt képesítésüket, életkoruk, jelenlegi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényüket folyó év **november hó 20-áig** a polgármesteri hivatalnál adják be.

Kelt szab. Rimaszombat r. t. város képviselő-testületének 1898. évi november hó 3-án tartott közgyűléséből.  
**Szabó György**, polgármester.

**MINDEN SORSJEGY UTÁNFIZETÉS NÉLKÜL MIND A 6 HUZÁSON JÁTSZIK.**

**UJSAĞIROK SORSJÁTEKA**

**FÖNYEREMÉNY 100.000 KORONA ÉRT.**

**5 NYEREMÉNY 20.000 KORONA ÉRT.**

**AVÁLLALAT KÉSZPÉNZBEN VISSZAVÁSÁROLVA**

**EGY SORSJEGY ÁRA: 1 KORONA**

**Huzás már 1899. január hó 4-én.**  
 Sorsjegyeket ajánl: a rimaszombati takarékpénztár és a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala.

**KOHN ALBERT fakeskedő Rimaszombat.**

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy raktáromban most már a legjobb **Salgó-Tarjáni, Putnoki és Vadnai kőszén**, a legjutányosabb árban, ugy egész vagonrakomány, valamint métermázsanként is kapható, amiről nálam a tisztelt vevő közönség bármikor meggyőződhet.

Egyszersmind a nagyérdemű közönség figyelmébe ajánlom, hogy nálam mindenkor gazdasági gépek, eredeti Gubicz-ekék, kátrány-lemezek, zsaluzsányi eserép és téglák, tölgyfapallók és kerítéshez való tölgyfa oszlopok és mindennemű mezőgazdasághoz szükséges anyagok **igen jutányos árban részletfizetésre is** kaphatók.

Egyben tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy az 1831-ben alakult és **143 millió o.-m. é. kor.** alaptőke és készpénzbeli tartalékok felett rendelkező

**cs. kir. szabad. triesti ált. bizt. társ. (Assicurazioni Generali)** gömörmegeyi főügynökségét bírom, és az előforduló mindennemű **tűzbiztosítást**, épületek-, takarmány- és aratási készletekre, ugyszintén törzsbiztosításokat és egyéb ingóságokat nálam a **legolcsóbb díjtételek** mellett biztosításra elfogadok.

Elfogadok továbbá **életbiztosításokat** minden módozat szerint, valamint **jég- és baleset ellen való biztosításokat a lehető legolcsóbb és legjobb feltételek** mellett.

Magamat a n. é. vevőközönség figyelmébe ajánlva és eddigi szives pártfogásukat megköszönve, maradtam

teljes tisztelettel

**KOHN ALBERT, fakeskedő**

és az Assieurationi Generali gömörmegeyi főügynöke.